شیر عروسکی

مانکن خودتی

یک عبارتی افتاده توی دهان جماعت، هر بار که صحبت از تیم ملی ایتالیا می شود چنان آن را بیان می کنند که گویی نه فقط برساخته خودشان بوده، بلکه حجمی از تعبیر و معنا در پس این واژه نهفته است. قبلاً همیشه می گفتند لاجوردی پوشان و همگان نیز ملتفت شده بودند که لاجوردی یک چیزی تو مایه های همان آبی است، اما مقداری باکلاس تر. در این جام جهانی، بلندی موهای ملی پوشان ایتالیا حتی از بازیکنان ایران هم کوتاه تر بود. دل پیرو از ته تراشیده بود. کاناوارو تیغ انداخته بود. زامبروتا با نمره شش زده بود. بوفون هم مدل دانشجویی زده بود. اینتزاگی کوتاه، گتوزو که اصلاً جای بحث ندارد و . . . اصولاً در بین تیم های امسال، کره جنوبی استحقاق بیشتری نسبت به تمام تیم ها برای تصاحب این عنوان داشت. تیمی که اغلب بازیکنانش موهای خود را به رنگ خورشید درآورده بودند. مثل مانکن های سفیدصورت و موزرد که در ویترین بوتیکی ها توی ذوق می زنند. از طرفی اطلاق عبارت مانکن به ورزشکارانی که در بالاترین سطح فوتبال دنیا حضور دارند، هر روز کیلومترها می دوند، بدنسازی می کنند و . . . ، آن هم توسط عزیزانی که صد متر را در یک دقیقه می دوند علاوه بر آنکه اعتماد به نفس خارق العاده ای نیاز دارد، مستلزم فقدان آگاهی از سرفصل های تاریخ ایتالیا، پدرخوانده ها، مافیا، جغرافیای سیسیل و . . . است.

□

زمان مبداء

■ **الو فدراسیون تنیس. شما ساعت دقیق فینال اوپن پاریس رو می دونید؟**

بله، دقیقاً همزمان با مسابقه ایران و مکزیک.

■ **استاد مرحله دوم آزمون پزشکی کی برگزار می شه؟**

فکر کنم روز بازی رده بندی جام جهانی باشه، اما مطمئنم که آرژانتین اون روز بازی نداره و داره برای فینال تمرین می کنه.

■ **اختر جون، عروس دوم انسیه اینا کی فارغ می شه؟**

چی بگم صغرا خانوم، خودش می گه تو فینال جامب جهانی. فکر کنم یعنی یه بیمارستان خوب خارجی.

■ **محل برگزاری سمینار فلاسفه نوافلاطونی کجاست؟**

مکان هنوز اعلام نشده اما زمان برگزاری اش یک هفته پس از جام جهانی خواهد بود.

■ **آقای راننده این تاکسیمترها بالاخره از چه زمانی رسمیت پیدا می کنند؟**

درست بعد از جام جهانی.[1]

■ **فرانتس کافکا کی به دنیا آمد؟**

۱۱۳ سال قبل از آن که پاول ندود مجدداً به تیم ملی جمهوری چک برگردد.

■ **جناب بازپرس، این متهم در چه تاریخی مرتکب قتل شد؟**

بین دو نیمه بازی سوئیس با توگو.

■ **ای بابا! یعنی در رختکن؟**

نه قتل در حمام انجام شده!

پی نوشت:

۱- مقصود شوفر حتماً جام جهانی ۲۰۱۶ بوده.

□

حالا حمایت

کوریره دلا اسپورت تیتر زده: ما شما را دوست داریم، عملکردتان جادویی بود. حالا که تیم ملی ایتالیا به فینال رسیده، رسانه های این کشور هم تصمیم گرفتند پرونده تبانی را حداقل برای مسابقه فینال فراموش کنند. البته دادستان فدراسیون فوتبال ایتالیا حتی شب فینال جام جهانی هم اصرار دارد که یوونتوس به سری C و میلان، لاتزیو و فیورنتینا به سری B سقوط کنند. رپوبلیکا هم نوشته قهرمانی جام جهانی باعث فراموشی پرونده دردناک تبانی نخواهد شد. حالا مرور کنید یک سال و نیم گذشته را که حمایت از تیم ملی حتی از خدمت سربازی نیز الزامی تر بود. انتقاد هم پذیرفتنی نبود مگر «انتقاد سازنده» که مفهومی جز تایید حفظ وضع موجود نداشت. حالا سوای جام جهانی، یادمان نرود صحبت های پرویز مظلومی را که گفته بود پرونده سری A با پرونده لیگ یک خودمان اصلاً قابل قیاس نیست!

آفساید

بهترین های جام، همه از ایتالیا

■ **بهترین مربی**: مارچلو لیپی؛ با یک سری بازیکن از سری C (یوونتوس) سری B (میلان) توانست ایتالیا را به فینال برساند.

■ **بهترین بازیکن**: کریستین ویری؛ با مصدومیت به موقعش و نرسیدن به جام جهانی موجب شد که ایتالیا به راحتی فینالیست شود.

■ **بهترین گلزن**: کریستیانو زاکاردو؛ او تنها کسی است که توانسته به بوفون گل بزند.

■ **بهترین دروازه بان**: جیان لوکازامبروتا؛ به بازی ایتالیا- اوکراین رجوع کنید.

■ **بهترین پاسور**: ساموئل اوسی کوفور از ایتالیا. پاس زیبای او به یاکوئینتا در بازی غنا و ایتالیا هرگز فراموش نمی شود.

■ **جوانمردترین بازیکن**: گنارو گتوزو؛ همین که تا به حال کسی را به بیمارستان نفرستاده نشان دهنده قلب رئوفش است.

■ **خشن ترین بازیکن**: مارکو ماتراتزی؛ حرکت غیرمتعارفش در بازی با چک (گل زدن) باعث شد تمامی بازیکنان ایتالیا به او حمله ور شوند. این حرکت هفت مصدوم به جا گذاشت.

■ **بدترین بازیکن**: لوئیس مدینا کانتالخو؛ داور اسپانیایی بازی ایتالیا- استرالیا می توانست چند گل دیگر به ایتالیا هدیه دهد اما بسیار کم کار نشان داد.

■ **پدیده جام**: الساندرو دل پیرو؛ بالاخره در بازی های ملی یک کاری کرد.

■ **بهترین مدافع**: تیر دروازه آلمان؛ به خوبی از مدافعان ایتالیا نجات دادن دروازه را یاد گرفته بود.

■ **بهترین اشتباه**: باز هم دل پیرو؛ این بار اشتباهاً برای ایتالیا گل زد.

یادگاری یک نبرد کلاسیک

قطارهایی که متوقف نمی شوند

وصال روحانی

اگر فوتبال را زیبا می دانیم، اولین بازی مرحله نیمه نهایی جام جهانی امسال بزرگترین و قاطع ترین سند در خصوص صحت این مدعا بود. ورزشگاه وست فالن شهر دورتموند آلمان طی این پیکار به محل ارائه بهترین و پیشرفته ترین نمایش فوتبال بدل شد و به عنوان یکی از بازی های کلاسیک جام های جهانی به یادگار خواهد ماند.

اما چه چیزهایی باعث شدند که این مسابقه چنین حالتی را بیابد؟ از مسبب های اصلی، مربیان دو تیم (ایتالیا و آلمان) بودند. مارچلو لیپی و یورگن کلینزمن دقیقاً می دانستند که چه می کنند. برخلاف اسون گوران اریکسون مربی کنار رفته و سوئدی تیم ملی انگلیس، آنها برنامه هایی مشخص و روشن داشتند. بازیکنان تحت فرمان خود را نیک می شناختند و بنابراین براساس توانایی ها و مشخصه های آنان برنامه ریختند و طرح ارائه دادند. و آنها در تضاد با اریکسون با شور و عشق این کار را کردند و مشارکت بسیار بیشتری در بازی داشتند و به خصوص کلینزمن چنان در بازی غرق بود و شرکت داشت و تحرک نشان می داد که انگار یکی از بازیگران حاضر در میدان است و بر سر تصاحب هر توپی با شاگردانش یار و همبازی و در حال رد و بدل کردن توپ با آنان است.

کلینزمن چون خودش قبلاً یک مهاجم بزرگ بوده، بیش از هر چیز به حمله و گلزنی و اجرای بازی های مثبت می اندیشد. شاید به نظر برسد که در مسابقه با ایتالیا او تیمش را محتاطانه به زمین فرستاد و در درجه اول می خواست که بازی صفر- صفر و کار به ضربات پنالتی کشیده شود، اما حتی در چنان شبی نیز مدافعان کناری و «بال»های تیم او سرشار از میل به نفوذ و باز کردن دفاع حریف و گلزنی بودند و یکی دو هافبک ژرمن ها نیز فقط به گلزنی می اندیشیدند. لیپی هم به نوبه خود تصورات و برداشت های حاکم بر فوتبال ایتالیا را عوض کرده و تصویر تازه ای از آن را به وجود آورده است. سال ها گفته و به درستی تاکید می شد که فوتبال ایتالیا بیش از حد تدافعی و محتاطانه است. اما آنچه تیم ملی این کشور از زمان روی کار آمدن او انجام داده چیزی به کلی متفاوت و فوتبالی رو به جلو، مثبت و در اندیشه فتح دروازه رقبا و همچنین تسخیر قلوب مردم است.

البته برخلاف آنچه کمیته فنی فیفا اعلام کرد، ستاره مسابقه ایتالیا- آلمان نه آندره آ پیرلو بلکه فابیو کاناوارو بود. مدافع وسط و کاپیتان ایتالیا چنان خوب کار کرد که یک بار دیگر قوت و توان خط دفاعی ایتالیا به بارزترین وجه کار این تیم بدل شد، اما امروز در تیم ایتالیا یک خط دفاعی فقط پایه و بنیادی برای حفاظت و حمایت از حمله وران تیم محسوب می شود و با این که هنوز هم کمبود خلاقیت در خط میانی ایتالیا محسوس است اما زوج گتوزو و پیرلو به خوبی توانسته اند این خط را به حرکت درآورند. اولی یک تخریبگر برای بازی حریفان است و دومی یک عامل سازنده عالی برای حمله وران تیمش و تغذیه کننده آنان. ایتالیا البته فرانچسکو توتی را هم دارد که یک بازیکن خلاق و باهوش است و می تواند در روز خوبش هر گرهی را بگشاید.

با این اوصاف جای تعجبی نداشت که گل اول (و سرنوشت ساز) ایتالیا در واپسین دقایق وقت اضافی را فابیو گروسو زد که یک مدافع- هافبک چپ است. او در آن شب بیشتر دقایق را در زمین حریف گذراند و جان لوکا زامبروتا نیز همین حالت را در سمت راست میدان داشت و در عین شرکت در کارهای تهاجمی حاضر و آماده بودند که بلافاصله به حالت دفاع برگردند و کارهای مهمی را هم در این زمینه انجام بدهند.

■ **حتی «ماتراتزی» هم می درخشد**

و لیپی آنقدر خوب و تیم فعلی ایتالیا چنان پربار است که حتی مارکو ماتراتزی «کم عقل و پرخاشگر» نیز در سیستم آنها یک بازیکن مفید نشان می دهد و اینچنین بود که از او هم یک ستون در قلب خط دفاع آتزوری ساخته شد و روباه نقره ای (لقب لیپی) از این بازیکن ذاتاً مضر، یک بازیکن ظاهراً مفید ساخت.

این یک جمله کلیشه ای برای اینگونه موارد شده است که: «در یک دیدار فوق العاده لابد تمامی بازیگران حاضر در زمین خوب بوده و عالی عمل کرده اند»، اما این جمله این بار نه یک شعار بلکه حقیقتی مسلم است. بدون هیچ استثنای خاصی، تمامی بازیگران از جان مایه گذاشتند و در کمترین فرصت یار کناری خود را می یافتند و برای پرورش بازی تیم شان فضاسازی می کردند و در مقابل هیچ کار دشواری نیز کم نمی آوردند. آنها پاس می دادند و سپس در محل بعدی ظاهر می شدند تا پاس را دریافت دارند. چرا سایر تیم های جام قادر به انجام این کار نبوده اند؟ اضافه بر آن بازیگران هر دو تیم با یک وضعیت خوب روحی و فکری گام به میدان نهاده بودند. شاید آنها از دیدارهای مکرر و پرشمار قبلی تیم های خود خسته و کوفته بودند، اما این مسئله در رفتار و بازی آنها چندان نمود نداشت.

درست است که داور مکزیکی مسابقه (آرچوندیا ته لز) مجبور شد که اخطارهایی را هم بدهد اما استفاده وسیع از «کارت»ها دستور روز نبود. برعکس بازیگران دو تیم فقط می خواستند بازی کنند و شرافتمندانه بجنگند و نتیجه بگیرند و دخالت خاصی هم در کار داور نداشتند. البته داور هم تمایل زیادی به استفاده از کارت هایش نداشت و برخلاف بسیاری از داوران شاغل در جام برای چنین کاری پای به میدان نگذاشته بود. او به این نتیجه صحیح رسید که در فوتبال که خواه ناخواه یک ورزش پربرخورد و فیزیکی است، نمی توان راحت و آسان در میدان قدم زد و تن به هیچ مسئله ای نداد.

اما در مسابقه پرسروصدای پرتغال و هلند در مرحله یک هشتم نهایی داور روسی (والنتین ایوانف) آن قدر از کارت هایش استفاده کرد که حسابش از دست همگان در رفته بود. در دیدار ایتالیا- آلمان چندبار مشاهده شد که بازیکنان زمین خورده به یاری یکدیگر شتافتند و دست هم را گرفتند تا از زمین بلند شوند و بازی را پی گیرند و در آن تاخیر نیندازند. البته تکل های خطرناک «از پشت» هم داشتیم ولی هدف نابود کردن حریف نبود، بلکه فقط تصاحب توپ در اندیشه بازیکنان جای داشت.

■ **کارهای باارزش**

وقت های اضافی معمولاً مایه دردسر در فوتبال هستند و در بسیاری از اوقات با نمایش های زیبایی همراه نیستند و در برخی موارد تیم های حاضر در آن فقط با این قصد قدم به صحنه می گذارند که بازی را ببندند و با ضربات پنالتی فتح کنند، اما این بار هر دو تیم و به خصوص ایتالیا بدشان نمی آمد که کار را در همان وقت اضافی تمام کنند و در انتظار ضربات پنالتی نمانند. این چنین بود که حملاتی تماشایی را از سوی دو تیم و به ویژه ایتالیایی ها در وقت اضافی به چشم دیدیم. متوقف کردن قطارهایی که حرکت شان شدت گرفته، کار سختی است و این صفت را هر دو تیم ایتالیا و آلمان تا قبل از مسابقه مرحله نیمه نهایی داشتند و در این مرحله نیز از جان مایه گذاشتند و این مسئله هم بازی را زیباتر کرد و برخورد قطارهای فوق را تماشایی تر ساخت. کار یورگن کلینزمن باارزش بود، زیرا تیمی را به نیمه نهایی رساند (و امشب در دیدار رده بندی هدایت می کند) که قبل از شروع مسابقات هیچ کس روی آن تا این حد حساب نمی کرد. و کار لیپی هم پرارزش بود زیرا تیمی از ایتالیا ساخته که نشان چندانی از ویژگی های یک «ایتالیا»ی سنتی ندارد و برخلاف معیارهای مرتبط با آن بازی می کند. آیا همه اینها برای گرامیداشت دوباره نبرد سه شنبه شب گذشته شهر دورتموند و در آستانه دیدارهای رده بندی و فینال کفایت نمی کند؟ مسابقاتی که ایتالیا و آلمان در آنها نیز مشارکت دارند.

منبع: BBC

جدال برنزی

بازی های رده بندی جام های جهانی دل هیچ فوتبال دوستی را نمی لرزاند مگر شهروندان دو کشوری که در مسیر فینال متوقف شده اند.

بازی سوئد و بلغارستان در دیدار رده بندی جام جهانی ۹۴ را خیلی ها به خاطر نمی آورند اما بازی بلغارها با آلمان در همان جام را با ذکر جزئیات در حافظه دارند. یا هلند و کرواسی در ۹۸ و بدتر از همه اینها بازی معمولی و کسل کننده ترکیه با کره جنوبی در ۲۰۰۲.

دیدار رده بندی جام جهانی را می شود ندید و افسوس ندیدنش را هم هیچ وقت نخورد. مثل جام ملت های اروپا که رده بندی ندارد و هیچ کس هم معترض نیست. یا جام باشگاه های اروپا که اصلاً تصور برگزاری بازی رده بندی در آن خنده آور است.

البته بازی رده بندی جام جهانی ۲۰۰۶ تفاوت هایی با ادوار قبلی دارد که اندکی از ایرادات مترتب می کاهد. مثلاً تلاش میروسلاو کلوزه و حتی لوکاس پودولسکی برای آقای گل شدن. خصوصاً کلوزه که تا این لحظه ده گل در جام های جهانی به ثمر رسانده و چه بسا اگر امروز هم موفق به گلزنی شود، شاید در جام جهانی بعدی اگر این توفیق نصیبش شود که همچنان ملی پوش بماند، رکورد گرد مولر و حتی رونالدو نیز فرو بریزد.

نکته بعدی انگیزه های میزبان است که در ورزشگاه ۴۷ هزار نفری اشتوتگارت با تمام قوا برای کسب مدال برنز مبارزه خواهد کرد. همچنین پرتغال که برای نخستین بار می خواهد عنوان سومی جام جهانی را تصاحب کند و یک گام از جام جهانی ۱۹۶۶ بالاتر بایستد. در نظر داشته باشید که ستاره هایی مثل میشائیل بالاک و لوئیس فیگو برای انتخاب به عنوان برترین بازیکن جام ناامید نیستند. کلینزمن و اسکولاری هر دو به این پیروزی نیاز دارند و نمی خواهند جام جهانی ۲۰۰۶ را با شکست به پایان برسانند. عنوان سومی برای پرتغالی ها نتیجه ای کاملاً مطلوب خواهد بود و برای آلمان نیز نمی تواند شکست تلقی شود. پس به رغم تمام نکاتی که در مذمت بازی رده بندی می شود قلمی کرد، این بازی امروز به دیدنش می ارزد و شاید غفلت از آن موجب پشیمانی هم بشود. اسکولاری درباره این مسابقه گفته است که صعود پرتغال به فینال دور از دسترس بود و حالا هدفی جز غلبه بر میزبان جام جهانی نداریم.

کلینزمن هم برای بازیابی قوای روحی بازیکنانش، تمرینات پنجشنبه را تعطیل کرد و گفت بازی با ایتالیا به پایان رسیده و از ماموریت ما در جام جهانی ۲۰۰۶ فقط غلبه بر پرتغال و رسیدن به عنوان سومی باقی مانده.

این دیدار امشب ساعت ۲۲/۳۰ دقیقه در ورزشگاه جام جهانی اشتوتگارت و با قضاوت تورو کامیکاوا از ژاپن برگزار خواهد شد.

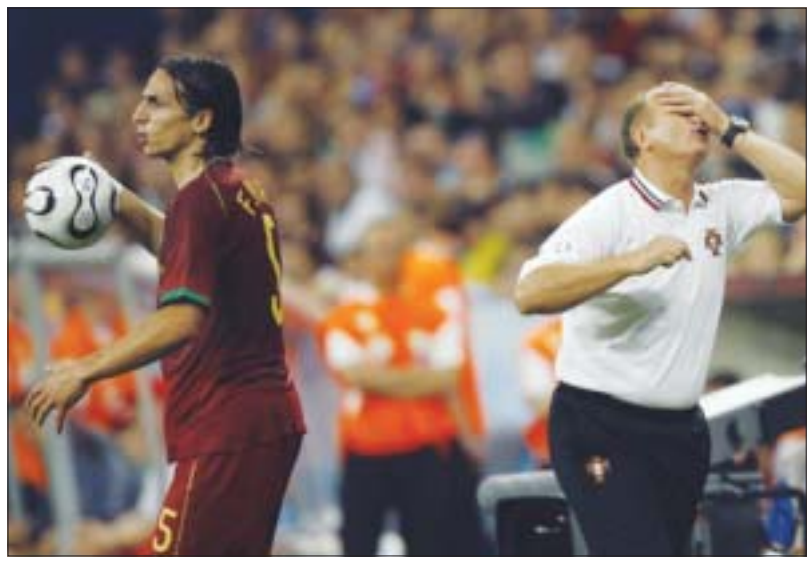

یک داستان تراژیک

ادامه دقیقه صفر

اما انگار در جام جهانی، هر مسابقه ای ارزش دیدن را دارد، چرا؟ در دیگر ایام سال، چند درصد این مردم وقت می گذارند تا مثلاً بازی ترینیداد و توباگو یا اکوادور را ببینند؟ بی تردید بخش عمده ای از این جذابیت و آنچه این مسابقات را دیدنی می کند، فضای خاصی است که این مسابقات در دل آن برگزار می شود. فضا، فضای یک جشنواره و یک واریته تمام عیار است؛ جشنواره ای که در آن علاوه بر بازیکنانی که وارد مستطیل سبز می شوند، مردمان مختلف با ملیت ها و قومیت های متفاوت از چهار گوشه دنیا در یک جا گرد هم می آیند و در کنار هم واریته ای جذاب از تنوع فرهنگی و اجتماعی را به نمایش می گذارند. در این جشنواره چشم ها صرفاً به درون زمین نیست؛ چشم و گوش می چرخد و می لغزد و این گونه گونی و این به اصطلاح تکثر را سر می کشد و از آن لذت می برد. جام جهانی انکار «تنهایی» است. چرا؟ چون در همان لحظاتی که حتی به تنهایی در خانه خود و رو به تلویزیون نشسته ایم و مسابقه ای را تماشا می کنیم، ناخودآگاه خود را در میان میلیاردها انسانی احساس می کنیم که در همان لحظات در کنارمان نشسته اند. غرقه شدن در این اقیانوس انسانی است که ما را سخت می فریبد و مدهوش می کند. کدام تماشاچی فوتبال است که از دیدن آدم های مختلف، فرهنگ های مختلف، نژادهای مختلف، قومیت های مختلف، گویش ها و آوازهای مختلف با شادمانی ها و غمگساری هایی با رنگ و بوی فرهنگ مربوط به آن آدم ها لذت نبرد! این یعنی نمایش عینی یک پلورالیسم فرهنگی و به همین خاطر باید گفت شهر، شهرفرنگ است از همه رنگ است. . .

وقتی آن تیم آفریقایی گل می زند، نوع شادی بازیکنان و هواداران ملهم از شکل دوره ای cyclic (تکرارشونده) فرهنگ موسیقایی آنها است که منشاء آن در اهمیت تکرار در مراسم کار مزرعه و همچنین تقلیدی از ضرباهنگ دوره ای طبیعت و حیات بشری است. به راستی شادمانی تماشاچیان آفریقایی شعبده ای است. پیچ و تابی که بر جسم خود می دهند، ناشی از فرهنگ موسیقایی است که «طبل» را ساز مقدس می داند. طبل ها ترجمان کلام و رابطه میان انسان و ارواح مقدسند. در این لحظات هر آنچه در قاب تصویر است دیدنی است و نشانگر پیوند ریتم و عملکرد اجتماعی، چنان که هلهله تماشاچیان هواخواه تیم دیگری از اروپا و آمریکای لاتین شکل ویژه و شادمانی خاص خود را دارد و آواز و پیچ و تابی از جنس دیگر. . . «وحدت در عین کثرت و کثرت در عین وحدت» آنچه می بینیم. در لحظاتی هر چند کوتاه جشنواره ای است از سبک زندگی که پیرامون هر مسابقه ای برپا است. این فوتبال عین زندگی است. این غم ها و شادی های رنگارنگ است که این تابلو را تا به این اندازه جذاب و جاندار می کند. غم و شادی به خصوص به هنگام گل در زمین مسابقه و پیروزی یا شکست در کسری از ثانیه تکثیر می شود. از در و دیوار ورزشگاه بالا می رود. آلمان و قاره اروپا را می روبد و به چهارگوشه جهان سر می کشد و تخیلات تو در آن لحظه چنان قوتی به خود می گیرد که با تمام وجودت هلهله تکثیر شده در خانه ها، کافه ها، خیابان ها و کوچه پس کوچه های آن سرزمین دوردست را به خوبی حس می کنی و از این روی زیباترین بخش این جشنواره نیز همین لحظات است. لحظاتی که عین زندگی فرارونده و متکثر است، بی مرز و سبک است، واقعی است. هرگز درک نکرده ام که چرا باید زنده ترین لحظات این جشنواره ها از این مردم دریغ شود گرچه زندگی در این شرایط به ما آموخته است که تصاویر کاملاً غیرقابل پخش یعنی چه و درک آن کار دشواری نیست اما واقعاً چند درصد این تصاویر ممکن است از چنان ضریب زندگی و پرده دری برخوردار باشد؟

همان قدر که درک آن خط خطی ها برای درویش کردن چشم مخاطبان نخبه این مجلات فرنگی برایم دشوار است، فهمیدن این ترس نهادینه شده از هر آنچه بیرون از زمین مسابقه و یا در پایان آن رقم می خورد نیز برایم سخت است. باور کنید اضطراب آن کارگردان یا کارمند فنی کمتر از میزان خرد شدن اعصاب تماشاچی های تلویزیونی نیست. اگرچه این سانسورها در این دوره کمتر شده، اما همچنان این ترس را در پخش تصاویر می توان دید. بیایید بر ترس بیهوده خود فائق شویم. بی تردید اگر آدمی مثل کافکا در این مملکت زندگی می کرد و خواننده این مجلات و بیننده این تلویزیون بود تراژدی بسیار جانداری از ماژیک و قیچی خلق می کرد.

خبرها

حضور کلوزه در ابهام

حضور «میروسلاو کلوزه» بهترین گلزن رقابت های فوتبال جام جهانی ۲۰۰۶ از تیم آلمان در ترکیب این تیم مقابل تیم پرتغال در دیدار رده بندی این رقابت ها مشخص نیست. دیدار رده بندی مسابقات فوق را تیم های آلمان و پرتغال امشب برگزار خواهند کرد. کلوزه با به ثمر رساندن پنج گل در صدر جدول رده بندی مسابقات فوتبال جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان قرار دارد. لوکاس پودولسکی دیگر مهاجم تیم آلمان و تیری آنری فرانسوی با سه گل زده در تعقیب کلوزه برای کسب کفش طلای این مسابقات هستند. کلوزه روز پنجشنبه در کنفرانسی خبری گفت: من از ناحیه ماهیچه پا دچار مصدومیت هستم و نمی دانم بتوانم در این دیدار مقابل تیم پرتغال به زمین بروم یا نه. وی افزود: دوست دارم در این دیدار حضور داشته باشم ولی هیچ چیز مشخص نیست. «پر مرتساکر» مدافع تیم ملی فوتبال آلمان نیز به علت مصدومیت دیدار با تیم پرتغال را از دست داده است.

□

گالگو و هدایت آرژانتین

«آمریکو گالگو» برای تصدی پست مربیگری تیم ملی فوتبال آرژانتین ابراز علاقه کرد. گالگو ۵۱ ساله که مربیگری تیم تولوکا مکزیک را برعهده دارد، روز پنجشنبه اعلام کرد علاقه دارد هدایت تیم ملی فوتبال آرژانتین را برعهده بگیرد. وی افزود: اکنون که پکرمن از رهبری تیم ملی فوتبال آرژانتین کناره گیری کرده من هم بسان دیگر آرژانتینی ها علاقه مند به هدایت تیم ملی فوتبال کشورم هستم. گالگو به همراه تیم ملی فوتبال آرژانتین در سال ۱۹۷۸ فاتح مسابقات جام جهانی شد و در پیکارهای جام جهانی ۱۹۸۲ حضور داشت. وی در جام جهانی ۱۹۹۸ دستیار دانیل پاسارلا سرمربی تیم ملی فوتبال آرژانتین بود. پکرمن سرمربی سابق تیم ملی فوتبال آرژانتین پس از حذف این تیم از دور رقابت های جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان از سمت خود استعفا داد.

□

زیزو شانس اول کسب توپ طلا

۱۰ بازیکن نامزد کسب عنوان بهترین بازیکن - ارزشمندترین بازیکن - هجدهمین دوره مسابقات فوتبال جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان قرار دارند که شانس «زین الدین زیدان» فرانسوی بیشتر از دیگر بازیکنان برای به دست آوردن این عنوان است. زیدان پیش از این اعلام کرده بود در پایان جام جهانی ۲۰۰۶ از صحنه رقابت های فوتبال کناره گیری خواهد کرد. اسامی ۱۰ نامزد کسب «توپ طلا» به شرح زیر است: فابیو کاناوارو از ایتالیا، مانیش از پرتغال، میشائیل بالاک از آلمان، آندره آ پیرلو از ایتالیا، جیان لوکا زامبروتا از ایتالیا، تیری آنری از فرانسه، جیان لوئیجی بوفون از ایتالیا، پاتریک ویرا از فرانسه، میروسلاو کلوزه از آلمان و زین الدین زیدان از فرانسه.

□

پخش فینال از تلویزیون های شهری

دیدار پایانی رقابت های فوتبال جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان از تلویزیون های شهری پایتخت به طور مستقیم پخش می شود. مدیرعامل سازمان زیباسازی شهر تهران روز چهارشنبه در گفت وگو با ایرنا گفت: شهرداری با تلاش فراوان مجوز پخش این دیدار را از تلویزیون های شهری از استانداری تهران دریافت کرده است. «حجت الله ملاصالحی» اظهار داشت: با موافقت استانداری تهران هم اکنون مشکلی برای پخش این دیدار از ۱۴ تلویزیون شهری نصب شده در معابر و بوستان ها وجود ندارد. وی ادامه داد: البته به منظور جلوگیری از بروز مشکلات احتمالی در تردد شهروندان، هماهنگی های لازم با اداره راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ صورت خواهد گرفت. مدیرعامل سازمان زیباسازی شهر تهران از میادین ونک، تجریش، هفت تیر و بوستان های ملت، شریعتی، گفت وگو، رضوان، بعثت و رسالت به عنوان برخی از اماکنی نام برد که دیدار پایانی رقابت های جام جهانی فوتبال از تلویزیون های آنها پخش خواهد شد. این دیدار ساعت ۲۲/۳۰ دقیقه یکشنبه هجدهم تیرماه میان تیم های ایتالیا و فرانسه برگزار می شود. پیشتر شهرداری تهران بنا داشت تمامی ۶۴ بازی جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان را از تلویزیون های شهری پایتخت پخش کند که پس از مشکلات ترافیکی چند بازی اول این رقابت ها استانداری تهران اجازه پخش ادامه بازی ها را نداد.

□

کان به میدان می رود

«الیور کان» دروازه بان دوم تیم ملی فوتبال آلمان در دیدار این تیم مقابل تیم پرتغال به میدان می رود. دیدار رده بندی مسابقات فوتبال جام جهانی ۲۰۰۶ امشب بین دو تیم آلمان و پرتغال برگزار خواهد شد. روزنامه بیلد آلمان روز جمعه نوشت: یورگن کلینزمن سرمربی تیم ملی فوتبال آلمان تصمیم گرفته است به جای ینس لمن دروازه بان اول این تیم از کان درون دروازه تیم آلمان در دیدار مقابل تیم پرتغال استفاده کند. کان در این باره گفت کسب عنوان سومی جام جهانی برای من افتخار است. کان ۳۷ ساله مسن ترین بازیکن تیم آلمان به شمار می رود.

□

اعطای مدال خدمت به بلاتر

«اولریش ویلهلم» سخنگوی دولت آلمان اعلام کرد: «آنگلا مرکل» صدراعظم این کشور مدال خدمت به «سپ بلاتر» رئیس فدراسیون بین المللی فوتبال (فیفا) اعطا می کند. ویلهلم روز پنجشنبه در یک کنفرانس مطبوعاتی در برلین افزود: مرکل این مدال را به نمایندگی از سوی «هورست کهلر» رئیس جمهوری آلمان به بلاتر اعطا خواهد کرد. به گفته سخنگوی دولت آلمان زمان و مکان اعطای این مدال به رئیس فدراسیون بین المللی فوتبال هنوز مشخص نیست. ویلهلم همچنین افزود: مرکل روز شنبه (امشب) دیدار تیم ملی آلمان با پرتغال در دیدار رده بندی جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان را در ورزشگاه اشتوتگارت تماشا می کند. دیدار پایانی جام جهانی فردا شب در برلین پایتخت آلمان بین دو تیم ایتالیا و فرانسه برگزار خواهد شد.